

Фиг. 37

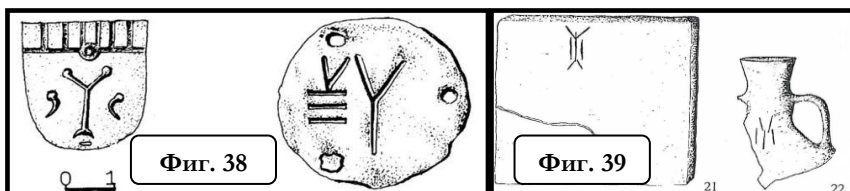
Не по-различно е положението и с другия оловен печат [100-101], по който обаче няма никакъв друг надпис (Фиг. 37). За сметка на това пък, очевидно, за да бъде в тон с предходния му проучвател, авторът се впуска в разсъждения, които отиват далечно зад реалността:

Тази единствена по рода си находка бе обнародвана и обстойно коментирана от Ж. Аладжов...

Безспорно е, че знакът се появява в езическо време. Проследяването му в отделните групи паметници обаче показва, че той не е свързан с прабългарските предмети...

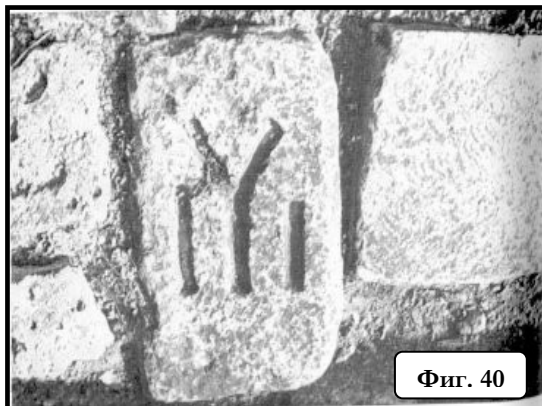
Каквото и да е било значението на ипсилона в езическо време, през християнския период, както показват тези съчетания, кръстът и ипсилонът, изглежда, са се схващали като сходни или равностойни по смисъл знаци [Рашев 1998, 100-102].

В съвсем друга и по-точно в защитната си функция е употребен сам знакът върху апликацията на облеклото на прабългарина (Фиг. 38), по стени на сгради и съдове (Фиг. 39-40), включително и върху каменните блокове от крепостната стена на Плиска (Фиг. 41) [Дончева-Петкова 1980, 45], или пък е поставен върху метална плочка, пригодена за окачване на врата, т.е. медальон амулет (Фиг. 42) [Бешевлиев 2012, 6; Дончева-Петкова 1980, 48].

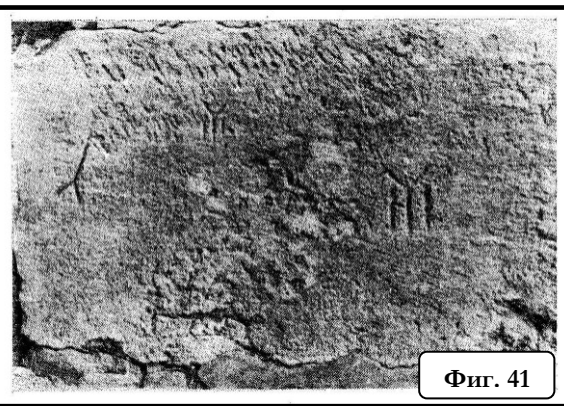

Фиг. 38

Фиг. 39

Фиг. 40

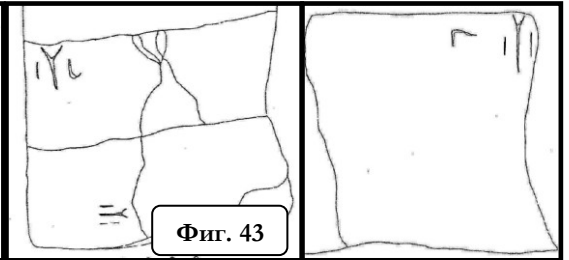
Фиг. 41

Фиг. 42

Обр. 19 а, б — медальон със знаци, Преслав

Фиг. 43